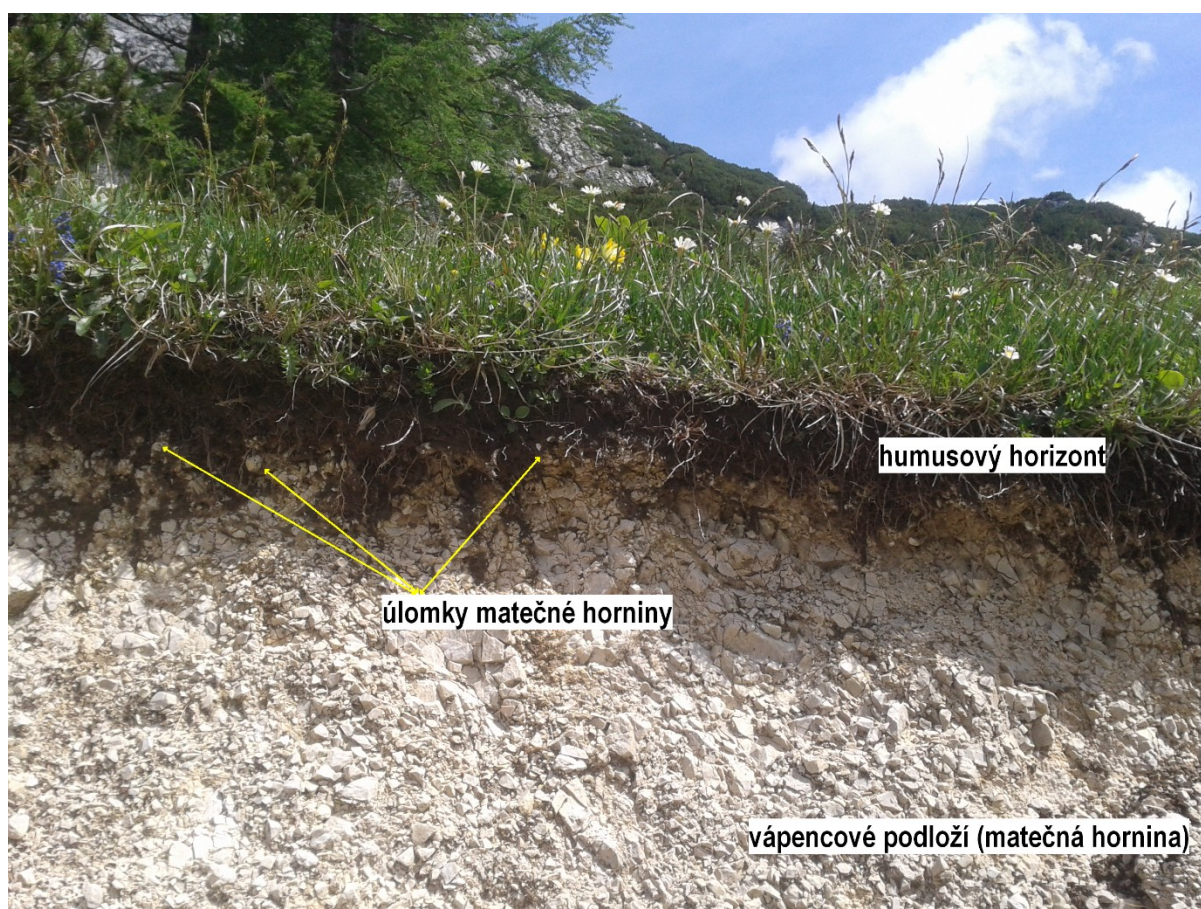

Štýrské Alpy se nacházejí v Rakousku, navazují na Nízké Taury a spolu s nimi náleží do bloku Severních vápencových Alp. Na vápencovém podloží se vyvíjejí především rendziny (tj. silně vápnitá půda vyvinutá na vápencích a příbuzných horninách a obsahující hojné úlomky matečných karbonátových hornin viz obr. 1), jež ve velehorských polohách přecházejí v litosoly (nevyvinuté, kamenité půdy). Různorodý charakter krajiny a podnebí v Rakousku se projevuje v duhově rozmanitém rostlinstvu. Rakousko patří k nejlesnatějším zemím v Evropě (austria.info.cz). Zalesněno je až 47 % území (Vesmír 90, 2011).

Obrázek 1: Půdní profil (rendzina), 25. 6. 2015, Tauplitzalm, Austria, foto: R. Durna

Vegetační členění podle společenstev:

Alpínské trávníky

Jedná se o druhově bohaté trávníky na vápencovém podloží. Vyskytují se obvykle na jižních osluněných svazích a vysychavém podloží. Většina společenstev je endemických pro Alpy s výskytem poměrně teplomilných druhů:

devaterník alpínský (*Helianthemum alpestre*), devaterník velkokvětý (*Helianthemum grandiflorum*), hořec jarní (*Gentiana verna*), pěchava vápnomilná (*Seslerion coeruleae*), stokroč horská (*Aster bellidiastrum*), jestřábník huňatý (*Hieracium villosum*), pamětník

alpínský (*Acinos alpinus*), pomněnka vysokohorská (*Myosotis alpestris*), kozlík horský (*Valeriana montana*).

Vegetace horských pastvin

Trávy vyskytující se na hlubších na živiny bohatších půdách. lipnice alpská (*Poa alpina*), škarda (*Crepis aurea L.*), jetel hnědý (*Trifolium badium*), psineček skalní (*Agrostis alpina*) a další druhy: zvonek vousatý (*Campanula barbata*), jetel alpský (*Trifolium alpinum*), jitrocel alpský (*Plantago alpina*).

Vegetace sněhových výležísk

Jsou to místa s dlouhodobou sněhovou pokrývkou => krátká vegetační perioda. Vegetace se zde nevytváří, pokud je perioda bez sněhu kratší než 2 měsíce. Sníh chrání rostliny před promrznutím a zajišťuje dostatek vody (odtáváním).

Druhy: huseník modrý (*Arabis caerulea*), hořec bavorský (*Gentiana bavarica*), protěž Hoppeova (*Gnaphalium hoppeanum*), vrba síťnatá (*Salix reticulata*).

Vegetace pohyblivých sutí

Povrch pohyblivých sutí bývá obvykle vysychavý a silně osluněný. Vápencové sutě jsou bohatší na jemné částičky, tedy lépe zadržují vodu.

Druhy: violka (*Viola calcarata*), penízek okrouhlolistý (*Thlaspi rotundifolium*), kozlík rozkladitý (*Valeriana supina*), lnice alpská (*Linaria alpina*).

Vegetace skal

Vegetace skalních štěrbin a zpevněných sutí, jejichž povrch je obvykle vysychavý a silně osluněný. V zimě velmi nízká až téměř žádná sněhová pokrývka. Bohatší vegetace se rozvíjí jen v mikroklimaticky nepříhodnějších částech, především na exponovaných a silně osluněných biotopech.

Druhy: (*Androsace helvetica*), dvojštítek sladkoplodý rakouský (*Biscutella laevigata*), chudina vždyzelená (*Draba aizoides*), vápnička skalní (*Kernera saxatilis*), mochna nátržník (*Potentilla caulescens*), prvosenka lysá (*Primula auricula*).

Podle nadmořské výšky:

Ve vyšších polohách hovoříme o montánním či horském lesním stupni, jenž zasahuje po horní hranici lesa. Ta leží v severní části rakouských Alp 1500-1700 m n. m., ale ve vnitřních horských pásmech (Vysoké Taury) vystupuje na 2200-2300, místy i nad 2500 m n. m. (Král, 1999). Na vápenci se zde podle Finkenzellera (2007) vyskytuje např. vrba uťatá (*Salix retusa*), vrba síťnatá (*Salix reticulata*).

V nižších polohách se vyskytují opadavé listnaté lesy často ovlivněné lidskou činností. Stromové patro je zastoupeno těmito druhy: jeřáb mišpulka (*Sorbus chamaemespilus*), dřívěšál obecný (*Berberis vulgaris*). Keřová a bylinné patro je v těchto lesích však poměrně chudé.

V bylinném patře jsou zastoupeny nám známé druhy: tolita lékařská (*Vincetoxicum hirundinaria*), ožanka kalamandra (*Teucrium chamaedrys*), kokořík vonný (*Polygonatum odoratum*), medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), (Matyášek a kol., 2004).

Informační zdroje:

FINKENZELLER, Xaver. *Rostliny Alp: poznávání a určování*. Vyd. 1. Praha: Academia, 2007, 199 s. Campanula. ISBN 978-80-200-1472-6.

KRÁL, Václav. *Fyzická geografie Evropy*. Vyd. 1. Praha: Academia, 1999, 348 s. ISBN 80-200-0684-2.

MATYÁŠEK, Jiří. *Slovinsko: cesty do přírody*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2004, 207 s, [48] s. obr. příl. ISBN 8021033924.

ČESKÉ LESY, EVROPA A SVĚT: *Statistika, poznámky, srovnání* [online]. 2011 [cit. 2015-06-11]. Dostupné z: file:///C:/Users/323463/Downloads/2011_002.pdf